

Tartalom

Hálát adni	1
Riport Petőházi Attilával	2-3
Gondolatok az elmúlt évről	4
Kovács József atyával beszélgettünk	5-6
MR közönségtalálkozó	6
Szent zene	7
Fotók: hála közösségeinkért	8-9
Év végi visszatekintés	10
95 éves Merics Istvánné	10
Versek	11
Kicsiknek	12
Gyerekeknek	13
KÉSZ 30	14
Beszámolók, hírek	15-16

Hálát adni

Az Eucharisztia szó több más, vallási jelentéssel bíró szavunkhoz hasonlóan a görög nyelvből származik, s azt jelenti, hogy hálaadás. Amikor az Eucharisziát ünnepeljük, azaz szentmisén veszünk részt, minden alkalommal hálaadás történik. Az ókori egyház nevezte el így a szentmisét, s ennek nemcsak az volt az oka, hogy az utolsó vacsorán az étkezés előtt Jézus is hálát adott a kapott adományokért, hanem az is, hogy az akkori keresztények számára a közös imádság, vagyis a mai értelemben vett szentmise elsősorban hálaadó ima volt. Az ókorban élt hívek számára hatalmas jelentősége volt annak, hogy ők keresztények: azáltal, hogy megkeresztelkedtek és követik Jézust, meghívást kaptak az örök boldogságra. Abban a szilárd hitben éltek, hogy földi életük, melyet gyakran szenvedések, nehézségek és üldöztetések kísérték, nem a semmibe hull majd a halállal, hanem folytatódik és egészen máshogy, már megpróbáltatások nélkül, örökké. Ez pedig elég volt számukra ahhoz, hogy mindig újra és újra hálát adjanak, hiszen mi lehetne ennél vigasztalóbb egy embernek? Ebben a hálaadó lelkületben éltek nap mint nap és így készültek az Úrral való találkozásra.

Decemberben, az év végéhez érkezve mi is gyakran átgondoljuk, mi minden történt az elmúlt évben. Vannak, akiknek az életében örömteli dolgok történtek, de vannak olyanok is, akik úgy érezhetik, nem sok okuk van a hálaadásra. Mindannyiunkhoz szól azonban az ókori keresztények lelkülete: valójában minden kereszténynek van oka hálát adni. Mi is, épp úgy, mint a közel kétezer évvel ezelőtt élt hívek, az örök életre vagyunk meghívva. A kérdés csupán az, hogy ez mennyire játszik szerepet a mindennapi életünkben. Gondolunk-e erre egyáltalán? Avagy a mindennapi élet ügyes-bajos dolgai, a földi boldogulásunk annyira lekötik figyelmünket, hogy szinte már nem is gondolunk örök célunkra? Avagy inkább elhessegetjük magunktól az elmúlás gondolatát, hiszen az még talán messze van; évek, évtizedek jön csak el és most még nem is akarunk foglalkozni vele? Akárhogy is legyen, most újra itt a lehetőség, hogy a lényegre irányítsuk figyelmünket. Ha ugyanis mindent életünk végső célja szempontjából nézünk, akkor lelki életünkben minden más is sokkal könnyebben a helyére kerül.

Nem is beszélve az élet apróbb örömeiről. Számos olyan oka lehet az örömeinknek, amelyekre nem is gondolunk, mert természetesnek tűnik, holott egyáltalán nem az. Az ember sokszor érzéketlenül megy el az élet kisebb örömei mellett, miközben valami távolabbi, elérhetetlen földi boldogságra vágyik. Berzsenyi Dániel Búcsúzás Kemenes-aljától című versében éppen erről a tapasztalatról ír: „Hív szívünk csendesebb intését nem halljuk, | Az előttünk nyíló rózsát letapodjuk, | Messzebb járnak szemeink; | Bámulva kergetjük álmunk tarka képét, | Örökre elvesztjük gyakran éltünk szépét, | S későn hullnak könnyeink.”

Egy vállalkozó például, aki korábban hajléktalanként az utcát is megjárta, arról mesélt, hogy ő minden este hálát ad, hogy ma ágyban aludhat és van tető a feje felett. Mások azért adnak hálát, hogy az Isten engedte, hogy megérjék az új napot, vagy hogy ma is került az asztalra étel. Erre a hálás lelkületre hív minket az Úr nap mint nap és az év végi visszatekintésünk alkalmával is.

Petőházi Attilával beszélgettünk

Attilát sokan ismerhetjük, a Mária Magdolna templomban szokott ministrálni, felolvasni, áldoztatni. Lelkesedésétől vezetve akolitustársaival együtt kezdte megszervezni az elsöpénteki egész napos szentségimádásokat egy évvel ezelőtt, amely alkalmak iránti vágy sokak szívében jelen volt már. A Mária Rádióba készült interjú rövidített változatát adjuk közre, amelyben tanúságot tett életéről, hitéről.

Család

Hitvesemmel, Annival, 22 éve kötöttünk házasságot. Négy gyermekünk született, három fiú és egy leányzó. A legkisebb most kiscsoportos óvodás, a legnagyobb harmadéves a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen, a két középső gyermekünk Kőszegen az Árpád-házi Szent Margit Gimnáziumba jár, kilencedik, illetve tizenkettedik évfolyamosok. Most már csak hárman vagyunk itthon hétköznaponként a legkisebb gyermekünkkel, csak hétvégekre telik meg a ház, mikor a nagyok hazérnek. Anita a Szent Család Óvodában dolgozik, jómagam pedig környezetmérnökként ténykedem.

Igyekszünk a nagy családot istápolgatni, ezeket a drága gyermekeket azon az úton segíteni, amit mi is végigjártunk.

Feleségem gyermekkorra óta hitben nevelkedett, én viszont templomkert helyett inkább a foci pályára jártam gyermekkoromban. Első éves egyetemista voltam Veszprémben, amikor bérmaszülőm is lett, és biztos vagyok benne, hogy olyan bérmaszülő, aki minden nap imádkozik a bérált gyermekéért. Jó bérmaszülő és feleség is egyszerre.

Nagyon hálás vagyok az életnek, a Jóistennek, hogy őt mellém adta. Mindketten kertészként végeztünk, de ezt a szakmát nem gyakoroljuk, igazából ennek az egész iskolának az volt az értelme, hogy mi találkozzunk, és az életünket onnantól kezdve együtt tudjuk folytatni.

A családban igyekszünk a Jóisten útján járni, ami nem is mindig olyan egyszerű. Megtapasztaljuk ennek örömét és nehézségeit is.

Lelkiség

Még talán nagyon távol áll tőlünk az, amit Izajás próféta is ír, hogy a halmok és a völgyek legyenek egyenessé, szóval, hogy legyen egyenes az utunk. Sokszor ott érezzük magunkat a csúcson, és bizony vannak pillanatok, amikor lent a völgyben. Ekkor rájöttünk arra, hogy a csúcson levő időszakok azért vannak, hogy lendületet tudjunk venni arra, hogy a következő völgyet aztán át tudjuk vészelnéni. Olyanok ezek, mint hangjegyek a kottában. Vannak fent is, vannak lent is hangjegyek, amik magukban furán szólnának, de összességében egy dallam rajzolódik ki belőlük.

Nagy családot terveztünk, és ez a Jóisten kegyelméből meg is valósulhatott. Bizony elég hangosak a napok. De szükséges néha előkeresni abból a csendet és az imádságot is, ami át tud lendíteni a nehézségeken. Ráébredtem arra, hogy milyen erősen jelen van Isten a háttérben. Mi csak alvállalkozók vagyunk, a Jóisten a fővállalkozó, akinek a kezében van minden, aki a kezében tartja a mi életünket és a gyermekeinkét is, akinek jó hálát adni. Segítségünkre vannak ebben az énekek, a dalok, amiket együtt és külön-külön is tudunk énekelni.

Azokban a nehéz pillanatokban, amikor az ember megy hazafele az utcán, ahogy Bródy János is megírta, „furcsa hangulatban”, elég, ha eszembe jut a család, az otthon. Így a lehangoltság helyét az öröm veszi át, hiszen tudom, hogy hova megyek. Engem otthon a sziget, az az oázis vár, amiben felfrissülhetek és elmerülhetek, és mindazokat a nehézségeket, amiket az út esetleg jelent, azokat ott el tudom felejteni.

Ebben segít az is, hogy a Jóisten jelenlétét látom öbennük, de segít maga, a Szentírás is, amit szeretek olvasni. Nagyon kedves nekem a 32-es zsoltárnak az egyik sora: „megtanítalak arra az útra, amin járnod kell.”

Vágy, közösség, közelség

Beszédes számomra az evangélium azon üzenete is, hogy menjünk máshova is, mert ott is hirdetni kell az evangéliumot. Még nem tudom, hogy hogyan, vagy mikor, de azt gondolom, hogy máshova is el kell indulnunk. Természetesen nem egyedül. Egyedül nagyon nehéz megélni a szeretetet, sőt, szinte lehetetlen. Ezért jó, hogy vannak társaink, akikkel itt Zalaegerszegen is tevékenykedünk. Minden munkánkat, feladatunkat együtt imádkozzuk és gondoljuk át. A szentségimádásnak a lehetősége és fontossága is itt merült fel bennünk, és együtt álltunk neki. Próbáljuk a közösséget összefogni, formálni.

Amikor az ember ott van az oltár mellett és elhangzik az a mondat, hogy „boldogok, akiket meghív Jézus, az Isten báránya”, na akkor érezzük azt, hogy mi méltatlanul és érdemtelenül vagyunk ott, ahol vagyunk, de boldogan.

Kihívás az oltár körüli szolgálatban az is, hogy ez egy életforma, nem csak 45 perces vallásos elfoglaltság, ezt meg kell élnem a családban is. Próbálni kell a hibáinkat kijavítani, minden

nap újrakezdeni. Elsősorban saját magunkat kell nevelni, csak utána a gyermekeinket.

Csatlakoztunk a Schönstatti Családmozgalomhoz, ahol társakra leltünk és segítséget kaptunk.

A Szent András Evangelizációs Iskolában is mások segítségére lehetünk. A legfontosabb szerintem az, hogy ne magányos farkasként birkózzunk meg a feladatainkkal, hanem azokkal

a testvérekkel, akiket az Úr mellénk ad, akár közösségben, akár szolgálatban.

Dalok, szövegek

Szombathelyről származom, de nemcsak a családom, hanem a Lord nevű zenekar is ide köt. Nagyon szeretem „A vándor” című dalukat. Még emlékszem arra az időszakra, amikor betértünk a kis hangszerboltba, és elhangzott a dal egy-két akkordja a gitáron.

Az egyházi könnyűzenéből Pintér Béla „Megáll a levegő” című dalát említeném, ami a felszínen a sakkjátékról szól, de igazából arról, hogy a fehér győz és ez a fehér szín minket jelképez: a fehér király győzelemre vezeti a csapatát. Jó tudni, hogy mi ebbe a győztes csapatba tartozunk, akármennyire is elkopunk,

elveszítünk egy-két csatát, a végső harcot a Jóisten már Jézusban megívta értünk.

Életem egyik legkedvesebb dala talán a „Látom az élő Jézust...” kezdetű, a Hozsanna című dal, amiben talán egy prófécia van elrejtve, miszerint lesz egy olyan nemzedék, ami minden harcát térden állva kezdi megívni. Az utánunk jövő nemzedék az, akiért még felelősek vagyunk, akik talán tovább tudják vinni azt, amit mi elkezdtünk. A Meghívtál, hogy vízre lépjek magyar és angol változatát is nagyon szeretem. Én is szeretném elmondani Istennek, amikor elé állok, hogy elvégeztem azt, amire meghívtál.

Ha a teendők mellett jut időm olvasni, akkor a csendben a Szentírás mellett verseket szeretek olvasgatni. Petőfit, Ady Endrét, Wass Albertet, Reményik Sándort. Legkedvesebb talán Wass Alberttől az Intelem, Reményik Sándortól A kegyelem című versek, amelyek sorait sokszor igyekszem felidézni magamban.

Üzenet

Szeretném nem elfelejteni, hogy Isten velünk van, mindannyiunkkal. A Jóisten közelsége és az ő kegyelme mindig itt van az életünkben. Megéljük ezt a szentségekben, ott közvetlenül megerősít bennünket. De megerősít bennünket azzal a közelséggel is, amivel a társunk, a gyermekeink vesznek körül minket. Még ha néha nyersen, szókimondóan

fogalmaznak is, az igazságot mondják, és tudom azt, hogy tőlük kapom a legnagyobb irgalmat és szeretetet.

És mindig járulunk az élő víz forrásához. Azt gondolom, hogy az az idő, amit a Jóistennel együtt töltünk, amit az Oltáriszentség előtt töltünk, az ő közelségében, az kamatostól megtérül. Próbáljuk meg elsősorban a mindennapjainkban, a családban megélni a szeretetet. Legyünk irgalmasak, tudjunk együtt érezni a többiekkel.

Merítsünk az irgalom forrásából, az élő vízből, abból a kegyelemből, ami a Jóistenből árad. Ő az, aki annyira szeret minket, hogy egyszülött fiát adta értünk, és aki velünk van mindennap. Ő a Forrás.

Lejegyezte: S. Ivancsics Evelin

Gondolatok az elmúlt évről

Nehéz évet tudhatunk magunk mögött és így az egyházi év befejeztével, a naptári év végéhez közeledve, nem feledkezhetünk meg a legfontosabb a dologról, a hálaadásról. Hálát adni elsősorban Istennek mindenért, amit idén kaptunk: minden örömért és fájdalomért.

Sokat panaszkodunk, s ez csak még több olyan dolgot tesz láthatóvá az életünkben, amiért panaszkodni lehet. Így elindulunk egy negatív „spirálon”. Ha egyszer jön velünk szembe valaki, és azt mondja: Légy hálás! Mit felelünk, ha csak a rosszat vesszük észre? Miért lennének hálásak, ha ennyi rossz dolog történik?

Gondoljunk egy szerettünk elvesztésére. Kiemelem, nagyon fontos dolog a gyász, a megemlékezés, de hálát kell adhatunk azért is, hogy ismerhettük őt, a közös emlékekért és szeretetért, amit tőle kaptunk, nem pedig Istent okolni, amiért elvette tőlünk.

Nagyon érdekes, hogy ha az ember tudatossá válik a halában, s ha öt percig körül néz maga körül, és nem arra koncentrál, ami nincs, hanem arra, ami van, és amiért hálás lehet, akkor máshogy látja a világot, derűsebbé, magabiztosabbá válik.

Megfeledezünk sokszor egymásért – családtagjainkért, barátainkért – is hálát adni. Néha olyan rossz, hogy a szeretetnek ezen szoros kötelékeit is átjárhatja az irigység. Azt nézzük, ki vitte többre, ki hol tart, hány évesen, ki mit tett le az asztalra... Másokhoz hasonlítjuk magunkat. Egyszer a keresztapám azt mondta ne feledkezek meg arról, hogy sohasem ahhoz kell hasonlítanom magam, hogy más milyen, hogy mit ért el, hanem a tegnapi önmagamhoz, hogy haladtam-e az életben előre, kihasználtam-e az Istentől kapott talentumokat, éltem-e a lehetőségeimmel.

Az adventi időszak, a lelki elcsendesedés időszaka segít bennünket, hogy körülnézzünk és hálát adjunk. Így hálával a szívünkben várjuk Urunk eljövételét.

Pausa Benedek

Jézus azt mondja: „...szeressétek egymást; ahogy én szeretlek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.” (Jn 13,34) Korábban úgy értettem ezt, hogy nagyon kell szeretni embertársaimat. Ma már szerintem inkább a JÓL szó illik ide. Jól kell szeretnem embertársaimat.

Nem úgy ahogyan hirtelen reakcióm vagy az igényem diktálja, és nem is úgy ahogyan a másik pillanatnyi kényelme, öröme. Jól kell szeretnünk, ezt példázza Jézus és ezt adja parancsba.

Erre úgy kellett eljutnom, hogy számomra fontos emberekkel már-már megszűnt az élő kapcsolat. Adott-kapott sértesek, fájó ellentétek, egymás meg nem értésének árkaiban nem tudtam és a közömbösségbe menekülve nem is akartam már átmászni.

Gyümölcsnek érzem amikor másért olyat tudok tenni, amit nem szeretek, hallgatni tudok pedig kiabálnék, csendesen sikerül kérnem olyat, amit hirtelen haragból ki is akarnék erőszakolni, bocsánatot tudok kérni olyanért, amit én igazságosnak érztem, de a másikban sebet hagyott, amikor meg tudom tenni az első lépést vagy tudom kedvesen figyelmeztetni a másikat.

Hálás vagyok ezekért a gyümölcsökért, pedig könnyek és izzadság öntözték őket. Kis lépéssel közelebbinek érzem amire Jézus akar tanítani. Egy mást megtanulni jól szeretni.

Tompa Márton

Hajlamos az ember természetesnek venni, hogy minden rendben megy körülötte, és csak amikor baj van, akkor döbben rá, hogy valójában mennyire sérülékeny és minden, ami fontos, az a Jóistentől ered.

Visszatekintve az elmúlt időszakra, arra legnagyobb hatást a koronavírus-járvány gyakorolta. A járvány mindenki életét megváltoztatta, így a mi családunkét is. Meg kellett tanulni elfogadni és együtt élni a vírus okozta nehézségekkel, kihívásokkal, amiben sokszor kizárólag a Jóisten kegyelme segíthetett.

A betegségen tavaly decemberben estem át, így sajnos sem az adventi időszakot, sem a karácsonyt nem a szokott módon ünnepelhettem. Lelkileg nagyon megterhelő volt számomra, hogy éppen a karácsonyt, az év egyik legszebb, legszentebb időszakát kellett a lakásba bezárva, betegen tölteni. Ugyanakkor megtapasztaltam az őszinte imádságban rejlő erőt, amire mi keresztény emberek mindig támaszkodhatunk. Bár a vírus utóhatásait még mindig érzem, rendkívül hálás vagyok a Jóistennek a támogatásért, és hogy átgépett a bajban a nehézségeken.

Emiatt a mostani adventi időszak sokkal fontosabb számomra, mint korábban bármikor. Az advent legyen valóban a Megváltó születésének megünneplésére történő lelki felkészülés, melyhez hozzátartozik az őszinte bűnbánat, a lelki megtisztulás és a minden gond ellenére belülről fakadó hála is.

Hálát adok a Jóistennek az elmúlt időszakban nyújtott segítségéért és kérem, hogy árássa ki kegyelmét az ideai karácsonyra, hogy mindnyájan együtt, boldogan ünnepelhessük Jézus Krisztus eljövételét.

Gerócs Györgyné, Éva

Az év utolsó hónapja, a szent várakozás nekem a rorate szentmiséről és a hálaadásról szól. Az év vége felé közeledve hálával gondolok vissza a 2021-es évre, amely során sok szép családi, lelki és közösségi élményben volt részem. Végiggondolom, hogy milyen célokat fogalmaztam meg az év elején, ezen célokat sikerült-e elérnem, számat vetek önmagammal. Minek tudtam örülni, a nehézségekből tudtam-e tanulni?

Nagyon sok örööm volt a Jóistenben, a családomban, a cursillos testvérekben és a közösségekben. A napokban is kaptam iránymutatást az Úrtól a munkámmal kapcsolatban, amely a lelkemben békességet hozott. A mindennapi feladataim elvégzése során az évben lehetetlennek tűnő problémák, helyzetek oldódtak meg.

Hálát adok Mennyei Atyánknak és Égi Édesanyánknak a gondviselésért, a sok kegyelemért és az Úristen áldását kérem az elkövetkező évre is.

Lipóczki-Török Veronika

Riport

Kovács József atyával beszélgettünk

Székely János megyéspüspök 2021. augusztus 1-jei hatállyal Kovács Józsefet, plébániánk akkori káplánját, a megüresedett Gellénházi Plébánia plébánosává nevezte ki. A Harangszó az új szolgálati helyen szerzett tapasztalatairól kérdezte József atyát.

- Mi az, ami meglepő volt számodra itt, Gellénházán, mi az, ami rögtön megfogott?

- Tetszett az emberek fogékonysága, hogy vevők arra, amit mondok, vagy kitalálok, és akárhova megyek, a kisközösség miatt tudják, hogy én vagyok a pap. Én magam is, gyerekkoromban fölnéztem a papokra, tiszteltem a papságot, de azt hittem, hogy nekem sosem lesz ilyenben részem. A hívek előre köszönnek, és azt a tiszteletet kapom, mint egy idős ember. Ami nem nekem szól nyilván, hanem a papságnak, vagy a plébánosságnak, de nagyon jól esik.

- Bemutatnád, hogyan telik egy napod?

- Mivel az iskola figyelembe vette, hogyan felel meg nekem az órarend, a délelőtti órákba sikerült minden órát betenni. Csak a bémálkozók plusz órája csúszik délutánra. Tehát arra kelek, hogy megyek az iskolába, mint diákkoromban. Ha nem az első órára, akkor a második órára. Jó élmény a gyerekek között lenni. A szabadnap kivételével gyakorlatilag minden nap így kezdődik. Heti két alkalommal a nagylengyeli karitászházban, ahol megváltozott munkaképességűekkel dolgoznak, van heti két hittanórám, szerdán és pénteken. Aztán két óvodám van, Nagylengyelben és Gellénházán. Nagylengyelben nagycsoportom van, ott 16 óvodás van, itt Gellénházán pedig 7, bár még egyben a csapatot nem nagyon láttam a betegségek miatt. Ez nekem nagy újdonság volt egyébként, mert óvodásokkal eddig nem foglalkoztam. A helyi temetkezési vállalkozó is az én időbeosztásomhoz igazítja a temetéseket is. Úgyhogy abból sincs problémám, hogy ott kellene hagynom egy hittant egy temetés miatt. Nagyon jó ez a rugalmasság, mert így nem szorulok senki helyettesítőre.

A hétköznap esti miséket a hívek kéréséhez igazítottam. Nyári időben ez a 19 óra, őszi átmeneti időben ez 18 óra volt, az óraállítás után pedig 17 órára tértünk át.

A vasárnapot Petrikeresztúrtban kezdem 8 órakor, 9.15-kor van mise Nagylengyelben, 10.30-kor Gellénházán, és havonta egy-egy alkalommal délben Lickóvadamoson, és Ormándlakon. Ezeket a napokon tehát négy misét tartok egy nap.

Az estéim többnyire szabadok, ha úgy veszem, akkor nyolctól általában hatig, fél hatig van a „munkaidőm”. Persze hogyha kell, akkor máskor is szolgálatban vagyok. Az esti misék után tehát igazából marad a saját készültem a hittanórákra, élvezem azt is, hogy a gyerekeknek készülhetek.

Havonta egyszer megtartjuk az elsőszombati ájtatosságot. Én ezt kértem az egész plébánia híveitől, hogyha tehetik, akkor ezekre jöjjenek el. Ez egy Mária-köszöntő. Rózsafüzérrel kezdődik, ami alatt gyóntatás van, aztán zsolozsmát imádkozunk énekelve. Abban van a prédikáció, és a zsolozsma után

van egy kis rövid mise, az is Máriáról. Gyóntatásra el szokott jönni János atya a kertvárosi plébániáról, és a Károly atya is, az orgonán pedig a Nagy Tamás atya orgonál. Az ő játékát nagyon kedvelik a hívek, és örülnek ha láthatják Tamás atyát, hisz sokat helyettesített itt a Péter atya betegsége idején.

Még van egy alkalom, amikor újra jönnek az atyák, ez minden hónap tizedikén a Szent Filoména engesztelés, az mindig 18 órakor van, télen-nyáron. Ezen is a Tamás atya orgonál, tematikus beszéd van, tehát megvan, hogy mikor mit, milyen témában prédikálunk. Az este egy kis Filoména rózsafüzérrel kezdődik, majd litánia Szent Filoménához. Utána pedig egy szép szentségimádás van. „Medjugorje-féle”, tehát az ismert hegedős zene csendül fel. Most, hogy sötét van, és meg van világítva egy ponton az Oltáriszentség, nagyon megragadja az embert, hangulatos. Ezt követi a szentmise. Másfél óra körülbelül egy ilyen Filoména engesztelés.

- Az elmondottak alapján úgy tűnik nagyon jó együttműködés és párbeszéd van közted és a hívek között arról, hogy mi lenne jó, mi felesleges, mi legyen. Milyen szolgálatba tudod a híveket bevonni?

A képviselő testület férfi tagjai, a plébániának és a templomnak az udvarát rendszeresen rendbe teszik, magukénak érzik és vágják, nyírják, gondozzák, önzetlenül, a maguk följárlásából a „miénk, magunknak csináljuk” hozzáállással.

A plébániának a kertje fel lesz újítva, hogy még elegánsabb legyen. Hogyha valaki bejön, a templom előtt is egy szép kert fogadja. Van egy frissen végzett mesterdiplomás kertészmérnök a hívek között, ő tervezte meg az udvart. Szép kertet álmodott meg, ami odavonzza az embereket. A célja, hogy legyen egy hely, ahova szívesen odasétálunk, leülni, olvasni, beszélgetni. És jó, hogy pont a templom és a templom előtti rész vonzaná ide az embereket.

A templom asszonyai, vagy a képviselőtestületé nagyon szépen, nagyon szívesen, szívvel-lélekkel megteszik a női feladatokat. A faluban be vannak osztva a hívek a templom takarítására, és gyakorlatilag egy évben valakire csak egyszer, vagy maximum kétszer esik a takarítás. A plébánis korábbi hitoktatója Törökné Gyöngyi is nagyon készséges és nagyon szívesen, szívvel-lélekkel segít, hogyha kell itt a hitoktatási dolgok igazításában. Most zajlanak a betlehemezésnek a próbái, amit időnként igyekszünk egybekötni valami kis kézműves dologgal, pl. mézeskalácsdíszítéssel. Gyöngyi elkészíti őket előre, a gyerekekkel pedig szépen díszítgetjük őket, persze csak amit és amennyire agy ilyen járványos időben megtehetünk.

Aki nagyon nagy segítségem a plébánia életetésében, működésében, tényleg azt lehet mondani, hogy jobb kezem, az Tóth Zoltán Tamásné, Betti kántorunk.

- A paptestvérekkel van alkalmad találkozni, hogyan tudsz velük kapcsolatot tartani?

- Hát, ami szerintem nagy ajándék, hogy a Molnár János atyával ilyen közel vagyunk egymáshoz. Gyakorlatilag gyorsabban odaérek Gellénházáról a kertvárosi templomhoz, vagy a plébániához innen, mint amikor csúcsforgalom van Egerszegen a belvárosból kifelé. Tudunk egymásnak segíteni mind a munkában, mind pedig lelkiekben.

Károly atyával a barátságunk változatlan, ő ugyancsak tapasztalatával, ötleteivel támogat, vagy egyáltalán a „szia hogy? vagy barát” telefonálásával feldobja a napomat.

Nagy Tamás atyával az orgonálások kapcsán havi két alkalommal mindenképpen találkozunk, úgyhogy Gellénháza egy kis találkozópontra is. Az elsőszombatok, engesztelések alkalmával mi négyen általában együtt vagyunk.

Advent első vasárnapjának előestéjéig, tehát csütörtökön, pénteken, szombaton a soproni Szent Margit templomban tartottam adventi, ráhangolódo, háromnapos lelkigyakorlatot. Nagyon jó barátságban vagyok az ottani plébánossal, Marics István atyával, aki a szemináriumban annak idején a spirituálisom volt. Jó érzés volt, hogy kellek, hogy hívnak. Pedig majdnem úgy „estem oda Sopronba”, mert előtte volt a püspöki vizitáció, és sok más egyéb teendő is akadt, de olyan nagy élmény volt az egész, hogy teljesen feltöltődtem.

- Van-e még valami, amit nem érintettünk, de mindenképp szeretnél elmesélni, elmondani?

- Jó élmény volt a püspöki vizitáció. Izgultam. Úgy éreztem, még kevés idő telt el ahhoz, hogy sok mindent fel tudjak mutatni. Aztán kiderült, hogy mégis, mert a püspök atya megjegyezte, hogy hatalmas élmény volt neki az, hogy egy hétköznapi misén itt voltak 130-an, és fele abból fiatal volt, diák volt. Ez talán annak volt köszönhető, hogy papként tudok tanítani, más teendők nem vonnak el onnan. Csak egyszer kellett említeni vagy szólni, hogy szeretném, hogyha jönnének a hittanosok arra a misére, és az iskola is segítségemre volt ebben, a szülőket is értesítették.

Rendkívül jó kapcsolatom van a helyi, tehát a gellénházi és a nagylengyeli önkormányzatokkal. A polgármesterek emberileg is nagyon jók, és szinte keresik a lehetőséget, hogy miben támogassanak, vagy segítsenek. Ez is egy nagy érték szerintem, hogy így állnak hozzánk, a plébániához, mint a települések egyházi közösségéhez, hogy közös ügynek tekintenek mindent.

A városi pörgés más volt, itt sokkal személyesebbek a dolgok. Szeretettel fogadtak, szeretettel vannak irántam, és jó érzés elfáradni.

Lejegyezte: Szabó-Hidvégi Orsolya

Mária Rádió közönségtalálkozó

November 25-én tartotta plébániatemplomunkban első zalaegerszegi közönségtalálkozóját a Mária Rádió. Osvay Péter a rádió koordinátora elmondta, hogy a mindössze 15 főállású munkatárs mellett 1300 önkéntes vesz részt munkájukban. A Mária Rádió világhálózatának jellemzője, hogy mind a 38

országban térítés nélkül készítik a műsorokat az önkéntesek. Az adás a világon mindenütt reklám és politikamentes, és csak az egyház hivatalos tanításával összeegyeztethető tartalmakat tesz közzé, amelyben hangsúlyos elemet képvisel az ima, a tanítás, a tanúságtétel. A működést teljes mértékben a hallgatók adományaiból finanszírozzák. A rádió magyarországi védnöke Székely János megyéspüspökünk, aki már a rádió 2006. évi magyarországi indulásától önkéntesként segítette, segíti a munkát. Az országos adás mellett mindennap 17:50 és 19:50 között helyi műsorsáv hallható több mint 20 helyi frekvencián, így Zalaegerszegen is. Ahogy Fülöp Balázs –, aki három másik város mellett a zalaegerszegi adást is szerkeszti – elmondta: a kezdeti időszakban a helyi készítésű műsorok főként péntek és szombat este kerülnek adásba, vasárnap esténként a helyi egyházi hírek is elhangoznak. További önkénteseket is várnak a helyi tartalom készítéséhez, amelyhez elég lehet egy számítógép és egy okostelefon is, hiszen a vállalások miatt csak a műsorsáv 30%-a lehet zene és 30%-a ismétlés. Jelenleg az elmúlt 15 év adataiból készült válogatás teszi ki a helyi műsorsáv nagy részét. Stróber László atya felajánlotta, hogy helyiséget biztosít a stúdió kialakítására, nála lehet jelentkezni az önkéntesnek is.

Sipos János

Templomunk

A szent zene

November 22-én ünnepli az egyház Szent Cecíliának, a szent zene vagy egyházi zene patrónájának ünnepét. Cecília a nyugati egyház egyik legismertebb szentje, noha – sok korai szenthez és vértanúhoz hasonlóan – igen kevés, nagyon bizonytalan adat áll róla a rendelkezésünkre.

Az ókorban, a 3. században élt, valószínűleg I. Orbán pápa idejében, a század második évtizedében szenvedett vértanúságot. Előkelő római családba született, s ezért szülei házasságra kényszerítették, noha ő szüzességet fogadott. Erős hite azonban férjét és annak testvérét is keresztény hitre térítette. A keresztényüldözés idején sok kínzás és szenvedés után mind Cecília, mind a családja vértanúságot szenvedett. Testét a Callixtus-katakombába temették. A liturgia ma is őrzi nevét a vértanú szüzek között.

A szent zene védőszentje a 15. században egy fordítási hiba következtében lett. Zsolozsmájának antifonájában a korai változatokban írott „candentibus organibus Caecilia soli Domino decantabat” (izzó eszközök között C. egyedül az Úrnak éne-

kelt) szövegből kimaradt egy d betű, s így „cantentibus organibus” (orgona hangjai között) jelentésű szavak hozták őt az orgonával, s ekképpen az egyházi zenével összefüggésbe. Ettől a kortól származik a kicsi orgonával, mint attribútummal való ábrázolása.

Templomunk kórusán Cecíliát – vagy ahogy a régi magyar nyelvben említették, Cicellét – nem ábrázolta a freskót festő Cimbal. A mennyezeti freskón az angyalok kórusa énekl: Szent, szent, szent, alattuk közepén, az ablak fölött még mindig az angyalok láthatók, akik lant pengetésével, és kürt fúvásával kísérik az éneket. Középen az angyalalak lándzsa-szerűen, nyílban végződő rudat tart a kezében. Ő a kórust vezénylő angyal, kezében a „karmesteri pálcá”. A rúd nagysága és alakja, amely egyáltalán nem emlékeztet a mai karmesterek munkaeszközére, senkit nem kell, hogy megtéveessen. A barokk korban még ilyen nehéz, sokszor vasból készült, nagyméretű „pálca” szolgált a zenészek irányítására. Nem a zene finom rezdüléseinek visszaadására, hanem a taktus pontos tartására biztatta a muzikusokat. Minél nagyobbbat szólt – hogy a hangszerek „zaja” mellett is jól hallható legyen – annál inkább betöltötte a küldetését. Érdekesség, hogy Jean Baptiste Lully (1632-1687), neves zeneszerző egy ilyen „pálcával” sebesítette meg a lábát annyira, hogy belehalt a kapott fertőzésbe.

Az ablak két oldalán kisméretű orgonaszekrény két szárnya látható, valószínűleg csak analógiák alapján készített kép, hiszen a freskó készültének idején az orgona még nem volt meg. Az orgona mellett pedig két talapzaton álló „angyalszobor”, ahogyan ezt Cimbalnál megszokhattuk, monokróm változatban. Egyik a szüzesség liliomát, a másik a karmesteri botot tartja a kezében. Mivel mindkettő szárnyakat visel, csak áttételesen hozható kapcsolatba Szent Cecíliával, de allegóriájának talán megfelel.

Hála Közösségeinkért

Év végi visszatekintés - Hálaadás

Fotó: Pezetta Umberto/ ZH

Az elmúlt év során sok mindennel gazdagodott a plébániánk. A Modern Városok Program Mindszenty-projektje keretében az év elejére megújult a templom külseje, az év végére pedig a plébánia épületének belső, udvari részét tatarozták, kicserélték a nyílászárókat, festettek, javítottak. Szintén a projektnek köszönhetően vált lehetővé a rég vágyott sípos, nagyorgona elkészíttetése. Előkészítettük az új orgona építését, megerősítésre került a kórus szerkezete. A hangszer szerkezeti felépítését februárban lesz kész, de ezután még egy hónap a hangolással fog telni. A megáldásra, első nyilvános megszólaltatásra a tervek szerint nagybőjt 4. vasárnapján kerülhet sor, így húsvétkor már az új orgona zenéjét élvezhetjük.

Büszkéek lehetünk arra, hogy a koronavírus okozta járvány közepette a templomba járók közössége megmaradt, ahogy plébániánk kis közösségeit is megtartotta a Jóisten. Nagyon hálás vagyok ezért. Ritkábban találkoztunk, de ugyanúgy megmaradtunk. A Szent Család Óvodában új családok közösség alakult, így már öt családok közösséggel büszkélkedhetünk. Az idősebb korosztály cursillos csoportjai nem tudtak találkozni, de ugyanúgy kapcsolatban maradtak egymással. A fiatalok közösségét Balázs atya fogja össze, és kb. 10 fővel rendszeresen találkoznak. A szolgálatot vállaló kisközösségek is tették a dolgukat az év során, amiért szintén nagyon hálásak vagyunk. Az énekkarok, takarítók, templomdíszítók, akolitusok, ministránsok, a plébániai újság csapatának munkája, és még sorolhatnám, felbecsülhetetlen érték. Az elsöpénteki egész napos szentélménybevezetés, lehetővé tétele igazi kegyelmi áldás közösségünknek, ahogy a Rózsafüzér zarándoklat évről évre történő megtartása is kitűnő lehetőség arra, hogy közösségünk – a városi lakosság előtt tanúságot téve - együtt imádkozzon.

A jövő évi tervekről annyit bocsátanék előre, hogy a Mindszentyneum épülete jövő tavasszal készül el. A plébánia kb. 60-80 fő befogadására képes közösségi teret kap benne, ahol előadásokat, egyéb rendezvényeket tudunk tartani, és kellemesebb körülmények között, esetleg nem a templom hidegében kell találkoznunk. A Szent Család Óvoda építésének I. üteme február végére befejeződik, és megindíthatjuk ott a vasárnap délutáni családok szentmiséket. Az óvodai kápolna liturgikus terének kialakítását plébániánk vállalta, ennek beszerzése még zajlik.

Stróber László plébános

Isten szeretetében

A 95 éves Merics Istvánné (Magdi néni) gránitdiplomás tanítónő hálaadása

75 évvel ezelőtt vehette kézbe tanítói diplomáját a sokak által ismert Magdi néni, Merics Istvánné. 42 éves iskolai munkáját a Római Katolikus Népiskola hagyárosböröndi intézményében kezdte, és az egerszegi József Attila Általános Iskolában fejezte be 1989-ben. Tanítói pályáján és családi életében is mindig Isten szeretetét, gondviselését tapasztalta meg. Ő maga életéről így vall:

„Pedagógus családból származom. Édesapám és nagyapám is falusi tanítók voltak, akiknek munkájával együtt járt a falu kulturális életének színesítése is.

1926. november 1-jén születtem Börönd községben. Középiskolai tanulmányaimat a Zalaegerszegi Notre Dame Római Katolikus Intézményben végeztem kitűnő eredménnyel. Tanítói oklevelemet 1946-ban szereztem meg. 1947-től Hagyárosböröndön összevont I-IV. osztály vezetését bízták rám.

Tanítás mellett aktív népművelési tevékenységet folytattam: KALÁSZ csoportunk /Katolikus Leánykörök Szövetsége (a szerk. megjegyzése)/ 17 taggal, heti rendszerességgel próbált, és készülünk a bemutatókra. Részt vettünk a körzeti, majd továbbjutva az egyházmegyei leánynapon, ahol a megyéspüspök úr is jelen volt.

Jól működő vegyes énekkart is vezettem, színi előadásokat is rendeztünk gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt. Kulturális nagy rendezvényeink egy részét meghívásra a környező falvakban is bemutattuk.

Évtizedekkel később, 1970-ben a körzetesítés következményeként munkámat a zalaegerszegi József Attila Általános Iskolában folytattam. Nyugdíjazásomat követően még három évet szerződésesel tovább tanítottam.

42 évi aktív tanítói munkámat 1989-ben végleg befejeztem. Lélekben azonban továbbra is a pedagógia elkötelezettje maradtam. Érdeklődéssel figyelem a jelen és a jövőbeli alakulását.”

Magdi néni az Ünnepi Harangszó munkatársai és olvasói nevében is szeretettel gratulálunk gránitdiplomájához, melyet nemrégiben vehetett át a polgármester úrtól, Balaicz Zoltántól a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. Isten éltesse és tartsa meg sokáig szerető családjá körében!

Lejegyezte: Dömötörfi Nóra

Fotó: Pezetta Umberto/ ZH

Reményik Sándor: János evangéliuma

Ravasz Lászlónak

Összehajolnak Máté, Márk, Lukács,
 És összedugják tündöklő fejük
 Bölcső körül, mint a háromkirályok,
 Rájok a Gyermek glóriája süt.
 A gyermeké, ki rejtelmesen bár
 S természetfölöttin fogantatott:
 De fogantatott mégis, született
 S emberi lényként, tehetetlenül,
 Babusgatásra várón ott piheg.
 A gyermek, a nő örök anya-álma,
 Szív-alatti sötétből kicsírázott

Rongyba, pólyába s egy istálló-lámpa
 Sugárkörébe. Bús állati pára
 Lebeg körötte: a föld gőz-köre.
 A dicsfény e bús köddel küszködik.
 Angyal-ének, csillagfény, pásztorok
 S induló végtelen karácsonyok,
 Vad világban végtelen örömök
 Lobognak, zengnek - mégis köd a köd.
 S mindez olyan nyomorún emberi
 S még az angyalok Jóakarata,
 Még az is emberi és mostoha.

De János messze áll és egyedül.
 Nem tud gyermekről és nem tud anyáról,
 Nem születésről, nem fogantatásról,
 Csillag, csecsemő, angyalok kara,
 Jászol, jászol-szag, - József, Mária,
 Rongy és pólya, királyok, pásztorok,
 Induló végtelen karácsonyok:
 Nem érdeklik - vagy mint rostán a szem
 Kihull az ő külön történetéből,
 Kihull mindez, és mindez idegen,
 Apró, földízű, emberi dolog.
 Nagyobb, nagyobb, ó nagyobb a Titok!

János, evangelista, negyedik
 Külön áll, világvégén valahol,
 Vagy világ-kezdetén, vad szikla-völgyben
 S a fénytelen örvény fölé hajol.
 És megfeszül a lénye, mint az íj,
 Feszül némán a mélységek fölé,
 Míg lényéből a szikla-szó kipattan
 S körülrobajlik a zord katlanokban
 Visszhangosan, eget-földet-verőn,
 Hogy megrendül a Mindenség szíve:

Kezdetben vala az ige.
 S az Ige testté lön.

Stefan Wyszyński bíboros: A szeretethadjárat ábécéje

1. Tisztelj mindenkit – Krisztus jelen van felebarátaidban!
 Légy megértő másokkal – ők a te testvéreid!
2. Mindenkiről jót feltételezz, ne pedig gonoszt!
 Még a legrosszabb körülmények között is, találj az életedben valami jót!
3. Mindig jót mondj másokról – ne pletykálgodj és ne rágalmazz!
 Tedd jóvá a szavaiddal okozott kárt! Ne kelts viszálykodást mások között!
4. Beszélj mindenkivel a szeretet nyelvén! Ne emeld föl a hangod!
 Ne káromkodj! Ne bosszants másokat! Ne fakassz könnyeket!
 Nyugtass meg másokat, és légy jószívű!
5. Bocsáss meg embertársaidnak! Ne legyél haragtartó!
 Mindig nyújts békejobbot elsőként!
6. Mindig felebarátod javát tartsd szem előtt! Tégy jót másokkal,
 viselkedj velük úgy, ahogyan szeretnéd, hogy ők veled bánjanak!
 Sose arra gondold, hogy mások mivel tartoznak neked,
 hanem hogy te mivel tartozol nekik!
7. Légy együttérző mások szenvedései láttán!
 Siess mindig a segítségükre jó szóval, tanáccsal, kedvességgel!
8. Dolgozz lelkiismeretesen – mások a te munkád gyümölcsét élvezik,
 ugyanúgy, ahogy te is élvezed mások munkájának a gyümölcsét.
9. Tevékenyen vegyél részt közösséged életében!
 Légy nyitott a szegények és betegek szenvedéseinek orvoslására!
 Oszd meg velük anyagi és lelki javaidat!
10. Imádkozz mindenkiért, még ellenségeidért is!

Kicsinyeknek

Karácsonyi színező pásztorokkal

Első gyertya, első bölcselet.

- Ágnes:
- Én úgy képzelem el az életet, hogy mindenkinek van egy gyertyája. És annak a lángja az élete.
  - Hol ég ez a gyertya?
  - Jézus szobájában.
  - A szobájában?
  - Igen. És amikor valaki meghal, a gyertyáját mintha elfújná valami szél. Lehet, hogy nyitva van éppen az ablak.
  - Hm. És akkor megszűnik annak a valakinek a gyertyája tovább világítani?
  - Egy pillanatra igen, de aztán Jézus kicseréli a gyertyát egy olyanra, amelyiket nem lehet eloltani már. Mint azok a születési gyertyák, elfújod, és pár másodperc múlva visszagyullad. És addigra odaér az ajtóba az, akié a gyertya volt, és Jézus beengedi a szobájába. Az égi szobájába, ahol a sok égő gyertyától mindig világos van.

Horogszegi Ágneska gondolatait lejegyezte:

Horogszegi-Lenhardt Erika

Gyerekszám

„Zakeus vadalmafára / pálmafára mászott fel.”

„Nekem a kedvenc tantárgyam a hittan.”

Milyen vallásúak vagyunk? – „kereszt, keresztvény, román katolikus keresztény, római, roma katolikus keresztények, római katolikus szentség, rómaiak, szentek, Római Katolikus Szentlélek, görög katolikus hit, görög evangélikus hit”

Isten hány személy? – „12”

Sorold fel a három isteni személy nevét! – „Mária, Jézus”

A második parancsolat: „Bizom Jézusban, csak őt követem!”

„Anyukám annyira kedves, hogy lesz egy törpenyulam is a két kutya mellé!”

„A templomban a vizestál fogad minket.”

„Evelin néni, téged biztos Isten teremtett, ez nyilvánvaló, mert te szentmiseember vagy.”

Major Simon: A FÉNY ÉS A SÖTÉTSÉG

(gondolatok)

Az Úr a fény. A sátán a sötétség.

A fény világít a sötétben, mert hatalma van a sötétség felett. A fény úgy ragyog a sötétben, ahogy a Hold ragyog a zord éjszakában. Urunk, a fényesség megvilágítja a szeretetet és legyőzi a sátánt, ahogy a Hold legyőzi a koromsötét éjszakát.

Isten a mennyország kapuja

Péter Isten egyik apostola volt. Halála után Isten neki adta a menny kulcsait. A mennynek három kulcsa van: a szeretet, a béke, a jóság. Isten a menny kapuja úgy, ahogy az összetartozás a béke kapuja.

Major Simon: KARÁCSONYRA

Képzeljétek
gyerekek
Kisjézuska
született!
Nem akárhol,
Betlehemben
jászolba
befektetve.
Óriási fényesség
veszi őt ott körül
Mária és József
nagyon- nagyon örül.

Napkeleti bölcsek
mennek látogatni
aranyt, tömjént, mirhát
egy marékkal hozni.
mennek a pásztorok
ők is látogatni
takarókat, tejet
ajándékba hozni.
Ez történt még régen
betlehemi éjben.
megszületett Isten
ember képében.

Major Simon rajza

Beszámoló-hírek

KÉSZ 30. (1991-2021)

A zalaegerszegi Keresztény Értelmiségiek Szövetségével november 30-án ünnepeltük csoportunk megalakulásának immáron 30. évfordulóját a Városi Hangverseny-és Kiállítóteremben. Ez alkalomból – tagságunkon kívül – megtisztelt bennünket Maklár Ákos atya, országos elnökünk Budapestről, valamint Vigh László országgyűlési képviselő, Balaicz Zoltán polgármester úr, Stróber László kanonok úr, Molnár János, Kovács József, Szalai Attila plébános atyák. Az ökumené jegyében Bíró Tünde református lelkész, és Zsugyel Kornél evangélikus lelkész is jelen voltak ünnepségünkön. Lelkesen köszöntött bennünket és üdvözölte KÉSZ csoportunkat Vigh László és Balaicz Zoltán polgármester úr is, akitől egy szép díszes oklevelet is kaptunk eddigi munkánk elismeréséül. Maklár Ákos atya is méltatta csoportunk eddigi tevékenységét és felhívta a figyelmet, hogy Zalaegerszeg címe, a várat oltalmazó Mária Magdolna kifejezi mindazt, amit a kereszténység jelent. Dr. Gerencsér Erzsébet – egyik alapító tagunk – az indulásról szólt és az eltelt évtizedekről. Sziráki István mérnök úr, a KDNP volt megyei elnöke Mindszenty szellemiségének ápolásáról beszélt. Dr. Császár Zoltán, a KDNP Zala Megyei Választmányának jelenlegi elnöke pedig szövetségünk nevében „tisztázta”: az értelmiségi szó nem az iskolázottságra, hanem a gondolkodásra való képességre utal.

Ünnepségünkön közreműködtek még: Kálmán Karolina (Mindszenty Gimnázium) Ifj. Horváth Károly felkészítő tanár hegedűkíséretével, Szép Mátyás vers (Zrínyi Gimnázium) és az Albatrosz táncegyüttes: Alleluja koreográfiájával, Háriné Molnár Ágnes mester-táncpedagógus felkészítésével.

Jelenlegi vezetőként, a teljesség igénye nélkül csak néhány emlékezetesebb történetet szeretnék kiemelni az utolsó pár év távlatából, tevékenységeinkről címszavakban:

- Városunk közéletében való aktív részvételünk egyházi és társadalmi ünnepeken, koszorúzások

- Jótékonyági tevékenységeink az évek során: szoros együttműködés városunk több Caritas-csoportjával, három helyszínen 17 tagunk aktív rendszeres résztvevő is, de sokan

gyűjtünk-gyűjtöttünk pénzt, tartós élelmiszert, felnőtt-és gyermek ruhaneműt, játékokat, mesekönyveket... a Pandémia előtt Kárpátaljára és Erdélybe is küldtünk több alkalommal.

- Emlékezetes kirándulásaink: Barsi Balázs atyához Sümegre-Sümegcsehre, Szombathelyre, ahol Dr. Székely János püspök atya kalauzolt bennünket.

- Szép emlékeink még a hagyományossá vált adventi és nagybőjti lelki gyakorlatok helyi atyák közreműködésével. Magyar történelmünkkel kapcsolatos előadások sorozata, valamint kiemelném Hodánics Péter református lelkész úr a Reformáció 500 éve című előadását, és Czegő Teréz művésznő: Polcz Alaine: Asszony a fronton c. monodrámáját, és még hosszasan sorolhatnám tovább Sziráki Péter tanár úr gitáros estjét, a nagy volumenű Kárpát-medencei Népénekeskönyv bemutatót több száz fős hallgatósággal... stb.

- Sajnos a COVID járvány miatt két nyertes pályázatunk is meghíúsult, de reménykedünk, hogy a jövő nyáron távolabbi helyekre is elmerészkedhetünk majd zarándokutakra!

Befejezésül a hála és köszönet szavai „jönnek”, először is a JÓ-ISTENNEK, hogy ezt, a jelenleg 69 főből álló lelkes és összetartó közösségünket összekovácsolta! Hálás köszönet illeti Dr. Bocskákné Dr. Gerencsér Erzsébet tiszteletbeli elnökünket, aki 15 évig vezetőnk volt, Lukács Józsefné Rózsika titkárunkat, Szép Jánosné Rózsa pénztárosunkat odaadó, önzetlen munkájukért. Valamint feltétlenül kiemelném még:

- Maklár Ákos atyát, országos elnökünket, hogy már 2. ízben is tudott időt szakítani, és megtisztelni bennünket látogatásával itt Zalaegerszegen!

- Hála és köszönet: Vigh László országgyűlési képviselő úrnak és Balaicz Zoltán polgármester úrnak, hogy évekig a Fidesz irodát készségesen ingyen, havonta rendelkezésünkre bocsájtották, hogy a nagyteremben tudjuk tartani az összejöveteleinket.

- Jelenleg Zsugyel Kornél evangélikus lelkész úrnak köszönjük, hogy helyet adott nekünk az Evangélikus Kultúrházban frekventált helyen.

Csoportunk szívesen hívja, és várja az érdeklődőket tagjai sorába!

Isten áldjon Mindnyájatokat!

László Ferencné Andrea csoportelnök

Beszámoló-k-hírek

Anyakönyvi hírek

2021. szeptembertől- decemberig

Keresztelés

Takács Léna Zsófia
 Haraszi Sára Emma
 Varga Hanna
 Juhász Gergő
 Toplak Kristóf Tibor
 Csóka Izabella
 Horváth Eliot Manuel
 Réti Mira
 Horváth Réka Ramóna
 Árkus Róza Margit
 Antal Patrik
 Marton Liam Bentli Imre
 Gergye Benett László
 Tóth Zorina Ágnes
 Péntek Nimród Péter
 Konrád Emília
 Nemes Veronika
 Hári Léna
 Balogh Noel
 Kondor Luca
 Berta Zsigmond
 Bócz Bence
 Tóth Benett
 Kollarics Krisztián
 Domján Dominik
 Zóka Zorka
 Tóth Péter

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Milics Norbert és Horváth Éva
 Salamon András és Kucsinka Nikoletta
 Gothárd Zoltán és Molnár Vivien
 Hardi Richárd és Borsos Alexandra
 Talabér László és Varga Erzsébet
 Németh Bence és Varga Laura
 Balogh Balázs és Marton Dorina
 Kiss Béla és Imre Ibolya

Jókívánásainkat fejezzük ki a pároknak, a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Temetés

Dömötör János (1952)
 özv. Beke Istvánné sz. Nágli Jolán (1932)
 özv. Tóth Kálmánné sz. Horváth Margit (1925)
 Varga István (1955)
 özv. Horváth Tiborné sz. Kámán Edit (1957)
 Simon József (1929)
 Toplak József (1950)
 Bertalan Károly (1931)
 Cseresnyés István (1965)
 özv. Luter Jánosné sz. Gazdag Magdolna (1938)
 Tóth Ferenc (1948)
 Cseh Emil (1926)
 Farkas Erzsébet (1927)
 Simon Károly (1940)
 özv. Király Jánosné sz. Lapat Gizella (1932)
 Kandász Norbert Attila (1941)
 Novák Lajos (1944)
 özv. Papp Zoltánné sz. Németh Lenke (1931)
 Vörös Ottó János (1959)
 Horváth Mária (1929)
 Babics Istvánné sz. Csikós Katalin (1955)
 Pál Jánosné sz. Fujsz Mária Magdolna (1955)
 Nyakas István (1936)
 Fazekas István (1955)
 Bajusz Lajos (1943)
 Tobak Miklósné sz. Horváth Irma (1943)
 Tobak István (1935)
 Szalay János (1956)
 özv. Szalai Józsefné sz. Szegedi Gizella (1931)
 Joó Vince (1958)
 Mazúr Ferencné sz. Pál Katalin (1953)
 Hernádi Alfréd (1950)
 Kulcsár András (1963)
 Kőszegi András (1944) Gróf Tibor (1955)
 Nagy Józsefné sz. Somogyi Ilona (1934)
 özv. Horváth Józsefné sz. Fordán Irén (1939)
 Papp Gyula (1941)
 Káli János (1952)
 Pacsai Szilveszter (1991)
 özv. Imrik Jenőné sz. Bajsz Rózsa (1939)
 Sényi Jánosné sz. Cseh Erzsébet (1954)
 özv. Cséri Istvánné sz. Kámán Ilona (1938)

Adj Uram, örök nyugodalmat nekik!

Beszámoló-k-hírek

A Mindszenty József Kamarakórus 35 ÉVES JUBILEUMA

A plébániánkon működő Mindszenty József Kamarakórus 2021. november 28-án, advent első vasárnapján emlékezett meg alapításának 35. évfordulójáról. Az esti szentmisében, amelyet Bóka Balázs káplán atya celebrált, hálat adtunk a gondviselő Istennek a kórus több évtizedes tevékenységéért s egyben megköszöntük Tóth György kántorkarnagy úr kitartó munkáját, valamint az egykori és jelenlegi kórustagok szolgálatát. A kórus jelenleg is hívja és várja azokat, akik tehetséget és kedvet éreznek magukban ahhoz, hogy ilyen módon fejezzék ki Isten iránti szeretetüket és szolgálják plébániánk közösségét.

2022. évi Kána hetek

Megkezdődött a jelentkezés a Chemin Neuf Közösség által szervezett **2022. évi Kána hetekre**. A családi Kána héten kívül első alkalommal kerül megszervezésre Magyarországon a Házasságra készülők és (még – vagy már) Gyermekek nélküli házaspárok Kána hete.

Időpontja: 2022. március 27. – április 2. Helyszín: Zalaegerszeg-Botfa, Mindszenty Ifjúsági Ház. A Kána hét szép ajándék a jegyes -, illetve házaspároknak, akik ott időt szánhatnak egymásra, új dolgokat felfedezhetnek fel a kapcsolatukról és Isten működéséről a házasságukban. Az átélt élmények megkönnyítik későbbi mindennapjait, megerősítik az elköteleződésüket. Jelentkezni a <https://www.chemin-neuf.hu/missziok/kana/> webhelyen keresztül lehet 2022. január 31-ig.

Templomunkban minden hónapban:

Első csütörtökön este 1/2 6 órakor rózsafüzér ima van papi és szerzetesi hivatásokért.

Első pénteken egész napos Szentségimádás.

Első szombaton 1/4 6 órakor rózsafüzér ima, majd 6 órakor szentmise. A szentmise után pedig Szűzanya köszöntő, énekekkel, imával, könyörgésekkel.

A jövő évi szentmisékre előjegyzést veszünk fel a plébánián. A szentmisék díja nem változott.

A plébániahivatal nyitva tartása:

Hétfő:	10-12 óra
Kedd:	9-13 óra
Szerda:	10-12 óra
Csütörtök:	9-13 óra
Péntek:	9-13 óra

Áldott, békés karácsonyt és boldog új esztendőt kívánunk minden kedves olvasónknak!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.
Önköltsége: 200 Ft / db

Szerkeszti:

Tájékoztatási Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.